

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (44)

Вінниця – 2023

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

РІШЕННЯ

Національної ради України
з питань телебачення та радіомовлення
щодо реєстрації суб'єкта друкованих медіа
№ 967 від 28 вересня 2023 року
Журнал

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, англійська

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Дисемінація передового педагогічного досвіду
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Проби пера
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 5 від 21 грудня 2023 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкара С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 3(44) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2023. 162с.

ЗМІСТ

КАШОЇД АНАСТАСІЯ, Особливості застосування редакційних засад при висвітленні військових конфліктів	5
БУГА ОКСАНА, Як уберегтися від лабетів фабрик наукових публікацій.....	7

ЛАБОРАТОРІЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ТА КРЕАТИВНОЇ ПЕДАГОГІКИ

ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ КОСТЯНТИН, МИСЛИЦЬКА НАТАЛІЯ, Використання можливостей сучасного освітнього інформаційного простору для підвищення мотивації до навчання фізики здобувачів освіти педагогічних коледжів	12
БУРАЧЕВСЬКА ЛЮБОВ, Креативність як основний компонент творчої особистості викладача мистецьких дисциплін	17
МЕЛЬНИК АЛІНА, Хорове мистецтво як ефективний засіб формування духовно-естетичної культури молоді.....	22
СВЕРЛОВИЧ ВАЛЕНТИНА, НАДКЕРНИЧНА ЛЮБОВ, Актуальні питання сучасної педагогічної освіти: професійна діяльність в інклюзивному середовищі закладів освіти (з досвіду роботи)	25
ФЕДЧИШИНА ТЕТЯНА, Траєкторія вдосконалення професійних компетентностей здобувачів фахової передвищої освіти в умовах сьогодення.....	31

НАУКОВО-МЕТОДИЧНА ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІКИ ТА ПСИХОЛОГІЇ

ВОЛИНЕЦЬ ТЕТЯНА, Сучасні аспекти валеологічного виховання молоді.....	36
ЖУПАНОВА ОЛЕНА, МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, Використання автентичних відеоресурсів ted talks для удосконалення іншомовної комунікативної компетентності студентів-філологів.....	38
ІСКРА СВІТЛАНА, Організація дистанційного навчання на заняттях з постановки голосу: особливості, проблеми, шляхи вдосконалення.....	44
КАЗЬМИРИШЕНА-ФАЙДЕНКО ОЛЕСЯ, Тренінгові технології як умова формування комунікативних компетентностей майбутніх педагогів	49
МАШТАЛЯР ЙОСИП, Дистанційне навчання як один із засобів вокально-педагогічної діяльності майбутнього вчителя музичного мистецтва.....	52
ХАРЖЕВСЬКА Т. М., Використання творчості Мирослава Скорика у національно-патріотичному вихованні школярів	57
НІКУЛІНА А. О., Web-технології як інструмент ефективного засобу навчання на уроках мистецтва в закладах загальної середньої освіти	60
ОБОДЯНСЬКА ІЛІНА, Поєднання навчального та виховного компонентів на уроках англійської мови	64
ЛУЦИНКЕВИЧ ЛЮДМИЛА, Формування професійних компетентностей майбутніх вчителів початкової школи на засадах діяльнісного підходу	66
МАЙДАНЮК НАДІЯ, Національно-патріотичне виховання здобувачів середньої освіти як основа формування полікультурної компетентності	71
ДОВГАЛЮК СВІТЛАНА, Особливості формування національної ідентичності здобувачів освіти в умовах сьогодення	75
ЛЕЛЯК ЛЮДМИЛА, ТЕТЕРИН КОСТЯНТИН, Пріоритетні напрямки підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання.....	79

ДИСЕМІНАЦІЯ ПЕРЕДОВОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ДОСВІДУ

ГАВРИЛЮК ОКСАНА, ТВЕРДОХЛІБ НАТАЛІЯ , Хоровий спів як засіб музично-естетичного-виховання молоді: досвід художньо-творчої діяльності народної хорової капели «Mіx Voices»	83
МЕЛЬНИК ГАЛИНА , Формування диригентської техніки студентів в процесі фахової підготовки.....	87
МАРЦЕНЮК ОЛЕНА, РУДА ТЕТЯНА , Майстерність укладання робочих зошитів з української мови та літератури (вивчення досвіду викладачів кафедри української філології КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж» Лесі Ненчинської та Юлії Романухи).....	96
ТОКАР ЛЮБОВ, СОРОЧАН МАРИНА , Підготовка майбутніх вихователів до професійної діяльності в умовах інклюзивного навчання у закладах дошкільної освіти.....	101
МАЗУРКЕВИЧ ВІРА , Якісна підготовка до НМТ/ЗНО – запорука успішного вступу до закладу вищої освіти (вивчення досвіду викладача суспільних дисциплін Стасенко Анни КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»).....	106

ВІДОМІ ІМЕНЯ

ВАЦАК КРИСТІНА , Образ видатного філософа й письменника Григорія Сковороди в українській прозі.....	108
КІСЕЛЬОВ ДМИТРО , Бернард Шоу: «Кандида» і «Пігмаліон». Проблематика і художній зміст.....	113
КОНІЧЕК ТЕТЯНА, НЕНЧИНСЬКА ЛЕСЯ, РОМАНУХА ЮЛІЯ , «Він був сином мужика – і став володарем у царстві духа»: до 210 річниці від дня народження Т. Г. Шевченка. Усний журнал на допомогу вчителю-словеснику.....	118
ЯКОВЕНКО ТЕТЯНА, МАЙДАНЮК НАДІЯ , Співвідношення історичної та художньої правди в повісті Юрія Мушкетика «Семен Палій».....	123
ЧЕРЕВКО ВІКТОР , А.Ф.Завальнюк. Музей подільського Баха	128

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ ПІА ПРОФЕСІЙНОГО САМОРОЗВИТКУ ПЕДАГОГА

ТУРЛЮК СВІТЛАНА, РОМАНУХА ЮЛІЯ , Сценарій ВСЕУКРАЇНСЬКОГО УРОКУ 2023-2024 н. Р. #максимально_ коледж ний	130
МИХАЛЬОВА ЛАРИСА , До питання про підготовку до зовнішнього незалежного оцінювання з біології.....	135
ДИМІНСЬКА ВАЛЕНТИНА, ПЕКУРАРУ ЛЮДМИЛА , У світі джазу	136
РУБАН ВАЛЕРІЙ , Захисти себе сам!	142
КЛИМЕНКО ОЛЬГА , Організація проектної діяльності у закладі дошкільної освіти.....	149
ФЕДОРЕНКО ОЛЬГА , Методично-дидактичні принципи у викладанні німецької мови.....	152

ПРОБИ ПЕРЯ

ОБЕРТИНСЬКА ДАР'Я , Поезія.....	156
ХАБУДА КАРІНА , Марійкина весна	157
ВИМОГИ до підготовки науково-методичних статей Збірника «ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу»	162

А.Ф.ЗАВАЛЬНЮК. МУЗЕЙ ПОДІЛЬСЬКОГО БАХА

УДК 78.071.2 (477.44) Завальнюк +

ЧЕРЕВКО ВІКТОР*викладач факультету дошкільної освіти та музичного мистецтва
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Без минулого не може бути сучасного і майбутнього. Народ, який розуміє цю безперечну дійсність стає творцем своєї історії і будівничим у зростанні національної культури і духовності, і саме тому не зникне в всесвітньому часовому просторі. Отже, відображення реалізму в історії і мистецтві – це могутня зброя як виховання суспільства так і підростаючого покоління.

ЗАВАЛЬНЮК Анатолій Федорович – кандидат мистецтвознавства, професор Вінницького державного педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського, член Національної спілки композиторів України. Народився 28 квітня 1942 року в с. Клинці, Волочиського р-ну, Хмельницької обл. у родині вчителів. У 1967 році закінчив Львівську державну консерваторію ім. М. Лисенка, у 1983 – аспірантуру відділу музикознавства ІМФЕ ім. Рильського АН України. У 1983 році захистив

кандидатську дисертацію на тему «Типологія українських обрядових пісень та їх східнослов'янський субстрат».

Автор наукових статей, навчальних посібників, програм з фольклористики та історії української музики – всього біля 80-ти публікацій. Серед них «Збірник мелодій для гармонічного аналізу та сольфеджіо» (на матеріалах творів українських композиторів) і «Фольклорна практика» (рекомендовані Міністерством освіти і науки України); монографія «Микола Леонтович. Дослідження, документи, листи»; збірка українських народних пісень «Пісня - духовна скарбниця народу»; статті для журналу «Музика» Спілки композиторів України. Учасник міжнародних симпозіумів та наукових конференцій.

Протягом багатьох років А.Ф. Завальнюк досліджує життєвий і творчий шлях М. Леонтовича. Автор експозиції та організатор створення меморіального музею біля могили композитора М.Д. Леонтовича в с. Марківка на Вінничині.

У 1966 році молодий випускник Львівської консерваторії Анатолій Федорович Завальнюк отримує від голови Вінницького обласного товариства охорони пам'яток історії та культури, професора Вінницького педінституту В.М. Борщевського пропозицію зайнятися створенням проекту музею українського композитора М.Д. Леонтовича в селі Марківка, на території садиби його батька. Мотивацією щодо пропозиції слугувало те, що в консерваторії, в якій навчався Анатолій Федорович на той час працювали професори С. Людкевич, Ф. Колеса, А. Кос-Анатольський, - педагоги с прогресивним мисленням, і до того ж великі поціновувачі творчості композитора з Поділля. Оцінка творчості М.Д. Леонтовича Станіславом Людкевичем, неабиякої постаті в європейській музиці, є тому доказ: «... коли б

Леонтович не написав більше..., як «Щедрика», «Дударика», «Ой пряду», «Козака несуть», «Гра в зайчика», його значення в історії української хорової музики було б раз і назавжди запевнене...».

Дійсно, творчість Миколи Дмитровича, в стінах консерваторії вивчалась глибше, а головне пропагувалась звучанням геніальних обробок подільських пісень у виконанні професійних та аматорських хорових колективів Львова, та про життя композитора інформації було мало. Уроки гармонії, поліфонії, аналізу муз форм проводилися знаковими професорами європейського рівня С. Людкевичем, Кос – Анатольським, які постійно супроводжувалися прикладами з хорових творів Леонтовича.

Шлях до створення музею був тернистим. Він вимагав неабияких фінансових затрат, але основним завданням був пошук експонатів, документів, матеріалів, та особистих речей Миколи Дмитровича. Донька композитора, Галина Миколаївна, яка мешкала на той час в м. Тульчині з вдячністю передала для майбутнього музею сімейний альбом з фотографіями, меблі та фортепіаніно, до клавіш якого торкалися руки М.Д. Леонтовича в останні години його життя. Пошуки матеріалів велись у архівних фондах Вінниці, Києва, Львова, Хмельницького.

Наступним, і не менш важливим етапом у створенні музею став пошук фахівця для оформлення експозиції. Шлях проліг до Львова. По рекомендації професора М. Колеси, Анатолій Федорович звернувся до директора художнього фонду м. Львова, пана Міська, який відрекомендував йому відомого львівського художника-інтер'єриста Ярослава Ульгурського, надзвичайно чуйної людини, до того ж давнього поціновувача творчості М.Д. Леонтовича, зокрема, учасника аматорської чоловічої хорової капели «Гомін» при Львівському університеті імені Івана Франка. Без сподівань на оплату, як справжній патріот української культури, він узявся до роботи. Почалася багаторічна співпраця. «Це були, згадує Анатолій Федорович, чи не найкращі

роки нашого творчого життя, коли ми вечорами з художником, після виснажливої роботи над інтер'єром відпочивали, сидячи на східцях уже нової сучасної споруди, збудованої на кошти колгоспників села». Архітектурний проєкт споруди також був виконаний за ескізами Я. Ульгурського. З приємністю слід згадати імена людей, без яких створення музею було б нереальним. Це голова колгоспу села Марківки Іван Дишук, завідувач районним відділом культури П. Сорочинський, керівник району В. Криничний, та майбутня директорка музею Н. Рябошапка. Разом з жителями села вони допомагали будівництву приміщення музею, що було розташоване біля могили композитора.

Наближався ювілейний 1977 рік, який був оголошений UNESCO роком М.Д. Леонтовича. У Міністерстві культури був створений урядовий комітет. Це посприяло виділенню додаткових коштів, за які на Львівській скульптурній фабриці було виготовлене бронзове погруддя композитора за художнім проєктом Галини Кальченко, впорядковано могилу композитора та навколишню територію.

За десять років пошукової роботи А.Ф. Завальнюку вдалося зібрати для експозиції рідкісні матеріали. По перше, це оригінальний рукопис партитури Леонтовича «Козака несуть», рукопис варіанту обробки «Ой сів-поїхав», факсимільні відбитки рукописів всесвітньо відомих «Щедрика», «Дударика», титульних обкладинок Першої та Другої збірки пісень з Поділля, оригінальні збірки «Десятків» пісень Леонтовича, які видавались у 1920 році «Дніпросоюзом», партитури опери Чайковського «Черевички» з написом «Майбутньому українському композитору» від автора, та автографи хористів капели Кам'янець – Подільської семінарії, якою керував М.Д. Леонтович.

У музеї велика кількість старовинних фотографій родини Леонтовичів, великий портрет матері композитора, загальне фото батьків, сестер Миколи Дмитровича. У сімейному альбомі дружина Клавдія з братом

Олександром Жовткевичем – відомим скульптором. Великий інтерес у відвідувачів викликають фотографії Леонтовича серед викладачів та семінаристів єпархіального училища, маловідома фотографія Першого українського національного хору, на якій серед хористів сам композитор, К. Стеценко, співачка М. Вольгемут-Литвиненко. Окремо – фотографії О. Кошиця, Б. Яворського, Г. Вірьовки, П. Козицького, та багато інших діячів культури.

В музеї зібрані майже всі видання творів Леонтовича, які виходили в різні роки в Україні та за кордоном. Цінними матеріалами експозиції є три живописні роботи художника Ярослава Унгурського, зібрання наукових праць, монографій про Леонтовича, видання нот, автографи.

У меморіальній кімнаті зібрані особисті речі родини Леонтовичів. У музеї звучать твори Леонтовича. У фондах музею зберігається партитура опери «На русалчин Великдень» з автографом М. Скорика, велика кількість фотоматеріалів з дарчими написами хористів діаспори, керівників українських хорових колективів П. Муравського, А. Авдієвського, С. Дорогого та інших.

Меморіальний комплекс з багатими фондами став осередком української музичної культури, і ці надбання музею, завдячуючи титанічній праці знаної і шанованої людини у фольклорному просторі України, професора Вінницького педагогічного університету ім. Михайла Коцюбинського А.Ф. Завальнюка, чекають молодих дослідників спадщини ушлявленого митця.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ЛІТЕРАТУРИ

1. Дяченко В.П. М. Леонтович. Київ: Муз. Україна, 1985. 134 с.
2. Завальнюк А.Ф. Микола Леонівич. Дослідження, документи, листи. Вінниця: «Поділля 2000», 2002. 236 с.
3. Завальнюк А.Ф. Микола Леонівич. Листи, документи, духовні твори / Видання друге, доопрацьоване і доповнене. Вінниця: Нова книга, 2007. 272 с.
4. Микола Леонтович: Спогади. Листи. Матеріали: [В т.ч. статті, зап. кн. і листи композитора] / Упоряд. В.Ф. Іванов. Київ: Мистецтво, 1982. 238 с.

*Стаття надійшла до редакції
15 вересня 2023*

Сценарій ВСЕУКРАЇНСЬКОГО УРОКУ 2023-2024 н. р.

#максимально_коледжний

УДК 373.5.015.31:172.15

ТУРЛЮК СВІТЛАНА

заступник директора коледжу з виховної роботи

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»;

РОМАНУХА ЮЛІЯ

куратор академічної групи

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Тема: Живе і буде жити Україна, ніхто не спинить крил наших політ!

Мета: поглибити знання молоді про кращі риси національного характеру українського народу як передумову його сили й незламності; формувати активну громадянську позицію, утверджувати національну ідентичність на основі духовно-моральних цінностей українського народу; розвивати мотивацію до готовності в майбутньому захищати державу в лавах Збройних сил України, розвивати стійкість до впливів пропаганди країни-агресора; виховувати самодостатнього громадянина-патріота України, гуманіста й демократа, готового до виконання